

อัมพร หล่อคำรงค์เกียรติ 2550: มูลค่าความเสียหายของป่าชายเลนจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัยทางธรรมชาติตีสานามิ: กรณีศึกษาพื้นที่เกาะพระทอง จังหวัดพังงา ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการทรัพยากร) สาขาการจัดการทรัพยากร โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์อภิวัฒน์ กำลังเอก, ศศ.ม. 122 หน้า

เหตุการณ์ตีสานามิที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ.2547 นั้นได้สร้างความเสียหายให้แก่ชีวิตและทรัพย์สินเป็นจำนวนมากรวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะพื้นที่ป่าชายเลนที่เป็นแนวป้องกันและช่วยลดความรุนแรงของคลื่นให้น้อยลง การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินมูลค่าความเสียหายของป่าชายเลนพื้นที่เกาะพระทอง จังหวัดพังงา จำนวน 228 ไร่ จากเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัยทางธรรมชาติตีสานามิ

มูลค่าความเสียหายของทรัพยากรป่าชายเลนที่ประเมินในครั้งนี้นำประกอบด้วยมูลค่าการใช้ประโยชน์ทางตรงและทางอ้อม ที่ต้องสูญเสียเนื่องจากเหตุการณ์ตีสานามิ โดยพบว่ามูลค่าความเสียหายจากการใช้ประโยชน์ทางตรงซึ่งประกอบด้วย การสูญเสียรายได้สุทธิจากการจับสัตว์น้ำในพื้นที่ป่าชายเลน และจากผลิตภัณฑ์ไม้ มีมูลค่าสุทธิรวมทั้งสิ้นเท่ากับ 2,734,498 บาทต่อปี และมูลค่าการใช้ประโยชน์ทางอ้อม ประกอบด้วย มูลค่าการสูญเสียรายได้สุทธิจากผลผลิตประมงชายฝั่งมีมูลค่าเท่ากับ 24,382,815 บาทต่อปี มูลค่าการสูญเสียรายได้จากผลผลิตการเพาะเลี้ยงปลาในกระชัง มีมูลค่าเท่ากับ 2,729,170 บาทต่อปี มูลค่าการให้บริการเป็นแนวป้องกันชายฝั่งในการป้องกันและสร้างความปลอดภัยในทรัพย์สินของประชาชนมีมูลค่าเท่ากับ 18,650,113 บาทต่อปี และมูลค่าการทำหน้าที่ให้บริการเป็นแหล่งดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ มีมูลค่าเท่ากับ 139,536 บาทต่อปี

ดังนั้นพบว่ามูลค่าความเสียหายของพื้นที่ป่าชายเลนจากเหตุการณ์ตีสานามิจำนวน 228 ไร่ นั้น มีมูลค่าความเสียหายจากการใช้ประโยชน์จากป่าชายเลนของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม มีมูลค่าสุทธิรวมทั้งสิ้นเท่ากับ 48,636,132 บาทต่อปี หรือมีมูลค่าเท่ากับ 213,316 บาทต่อไร่ต่อปี เพราะฉะนั้นเห็นได้ว่าป่าชายเลนเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อวิถีการดำเนินชีวิตของประชาชนตามชายฝั่งทะเลเป็นอย่างสูง

Amporn Lordamrongkiet 2007: Damage Values of Mangrove Forests Caused by Tsunami :A Case Study of Prathong Island, Phang-nga Province. Master of Science (Resource Management), Major Field: Resource Management, Interdisciplinary Graduate Program. Thesis Advisor: Associate Professor Apiwan Karnlang-ek, M.A. 122 pages.

The 26 December 2004 tsunami incident caused the damages to human lives and properties large number as well as the natural resources especially the mangrove forests which provided a natural wall between sea and land-against the violent waves, winds and currents causes by storm, monsoons and others. The objective of the study is to assess the damage values of 228 rai mangrove forest caused by the tsunami disaster in Prathong island, Phang-nga province

The assessment of the damages of mangrove forests in the case study cover these of direct and indirect use values which were adversely affected by the tsunami. It is founded that the direct use values including those of fishing activities and mangrove product had a total net value of Baht 2,734,498 per annum. The indirect use values which are assessed by the loss of net income from productions of coastal fishery equals to Baht 24,382,815 annually and that of fish nursery amounts to Baht 2,729,170. In terms of the functions of the mangrove forest as the natural wall and carbon dioxide absorber, it is revealed that damage value is about Baht 18,650,113 and Baht 139,536 per annum respectively.

In brief, the damage values of the mangrove forests caused by tsunami measured by the loss of direct and indirect use values was Baht 48,636,132 per annum or equivalent to Baht 213,316 per rai per annum. Indeed mangrove forest was the natural resource which has direct and indirect benefit for the livelihoods in high level sea shore communities.